

unnskahe, agana ja olt' jält' of' unnskahe. ku tuun maake omä fügaräv, äkilife ja kälja arvüväfe,
 keltäs fai, läts bejus ominevä. Erakkal mehel olt' keda pole kevaja ja vitana argu kat's opakoif'
 kofaf päänät jältäki siki pusti; peret la vapafisi Ulypä, me juu pava, kolmandal puul om äki lue
 üles. Ja läts narfoza siki, kofas vitale kule kütäpärne kallaf ja palgalt meländält puult
 ja koput: Taifa Laurik, taifa Laurik. Xaurik es jua kergchäft üles. Täält om kuu (müüd) näfoga
 ahtila, siki palli koczö vitäza maha. E ahtila kafanui, mögi lafari, wiro pääl om kraari
 kuu kah möp, et narvo kälte appi büll jölgä of' kula. släure jätäl näh ei olt'. Tääl ütlet
 wasta maad lei ja taifa Lauridol ütlet.
 Tääl tuun käre bejus wiiil mütman ja meländä löf oluu ollöw. kalus otöd löfje paras
 parzu ja opaf rahafalt. Kahar ol' lunt aol wäpält. Apaluu kunff löfift leba ei olt'
 rannat. Omisifi 'amöistal' üte pöskult' palwä Arabina wald, Urwale kshelkomas.
 mölffalt roguza oza painä barö fajna tollä. kätärui biu Nurf meele Peterpüüd.
 mäts' palwä lühikene oll, juu panki löfo ofja länge pält: lile kahar, et eugas lömü kana ärr
 külje könd paar ärgi ja ladli palwä pttimäime. Tönd küfio: „kifa anda ehti ehtil'“? Tei xell.
 Kiku. ku larrö walguff es jaa, juu kamusa? „kai laja? Nigu kiro leba,“ kui koczö? Nigu maast'
 nimä? kaloga walguff jufo ja pimäiff wältä. sikahe, „kui paxi? Nigu ahupaad koft nimä“ juu
 bejus opad närd it' pöskult' palwä roguza wältä päs'pura? „lile mulit päi jufo, pima of' jufo
 ja painä fajna palwä.“
 ju. löfje mäes külfufas. sika maake Urwale wältä. „waha ärr, ja juu päi maha perrä, köimü ja juu of' olti.“?
 Aadö kaha muu pääl. katil puul löfje - „le Ölliga janna lewa pääl mögaf, pärnäne pärs ot' le pääl.

unnskahe, agana ja olt' jält' of' unnskahe. ku tuun maake omä fügaräv, äkilife ja kälja arvüväfe,
 keltäs fai, läts bejus ominevä. Erakkal mehel olt' keda pole kevaja ja vitana argu kat's opakoif'
 kofaf päänät jältäki siki pusti; peret la vapafisi Ulypä, me juu pava, kolmandal puul om äki lue
 üles. Ja läts narfoza siki, kofas vitale kule kütäpärne kallaf ja palgalt meländält puult
 ja koput: Taifa Laurik, taifa Laurik. Xaurik es jua kergchäft üles. Täält om kuu (müüd) näfoga
 ahtila, siki palli koczö vitäza maha. E ahtila kafanui, mögi lafari, wiro pääl om kraari
 kuu kah möp, et narvo kälte appi büll jölgä of' kula. släure jätäl näh ei olt'. Tääl ütlet
 wasta maad lei ja taifa Lauridol ütlet.
 Tääl tuun käre bejus wiiil mütman ja meländä löf oluu ollöw. kalus otöd löfje paras
 parzu ja opaf rahafalt. Kahar ol' lunt aol wäpält. Apaluu kunff löfift leba ei olt'
 rannat. Omisifi 'amöistal' üte pöskult' palwä Arabina wald, Urwale kshelkomas.
 mölffalt roguza oza painä barö fajna tollä. kätärui biu Nurf meele Peterpüüd.
 mäts' palwä lühikene oll, juu panki löfo ofja länge pält: lile kahar, et eugas lömü kana ärr
 külje könd paar ärgi ja ladli palwä pttimäime. Tönd küfio: „kifa anda ehti ehtil'“? Tei xell.
 Kiku. ku larrö walguff es jaa, juu kamusa? „kai laja? Nigu kiro leba,“ kui koczö? Nigu maast'
 nimä? kaloga walguff jufo ja pimäiff wältä. sikahe, „kui paxi? Nigu ahupaad koft nimä“ juu
 bejus opad närd it' pöskult' palwä roguza wältä päs'pura? „lile mulit päi jufo, pima of' jufo
 ja painä fajna palwä.“
 ju. löfje mäes külfufas. sika maake Urwale wältä. „waha ärr, ja juu päi maha perrä, köimü ja juu of' olti.“?
 Aadö kaha muu pääl. katil puul löfje - „le Ölliga janna lewa pääl mögaf, pärnäne pärs ot' le pääl.